

ΕΛΠΙΣ.

Μυθολογείται ὅτι πρὸς ἐκδίκησιν τῆς κλοπῆς τοῦ πυρὸς ὑπὸ τοῦ Προμηθέως ἐξ οὐρανοῦ, ὁ Ζεὺς, τὸν ὁποῖον οἱ Ἕλληγες ποιηταὶ παρίστανον ἔχοντα τὰ αὐτὰ πάθη καὶ τὰς αὐτὰς κακίας, τὰς ὁποίας καὶ οἱ ἄνθρωποι, ὀργισθεὶς διέταξε τὸν υἱόν του Ἡφαιστον, ὅστις κατὰ τὴν μυθολογίαν ἦτο ὁ σιδηροουργὸς τοῦ Οὐρανοῦ, νὰ κατασκευάσῃ μίαν γυναῖκα, τὴν πρώτην γυναῖκα.

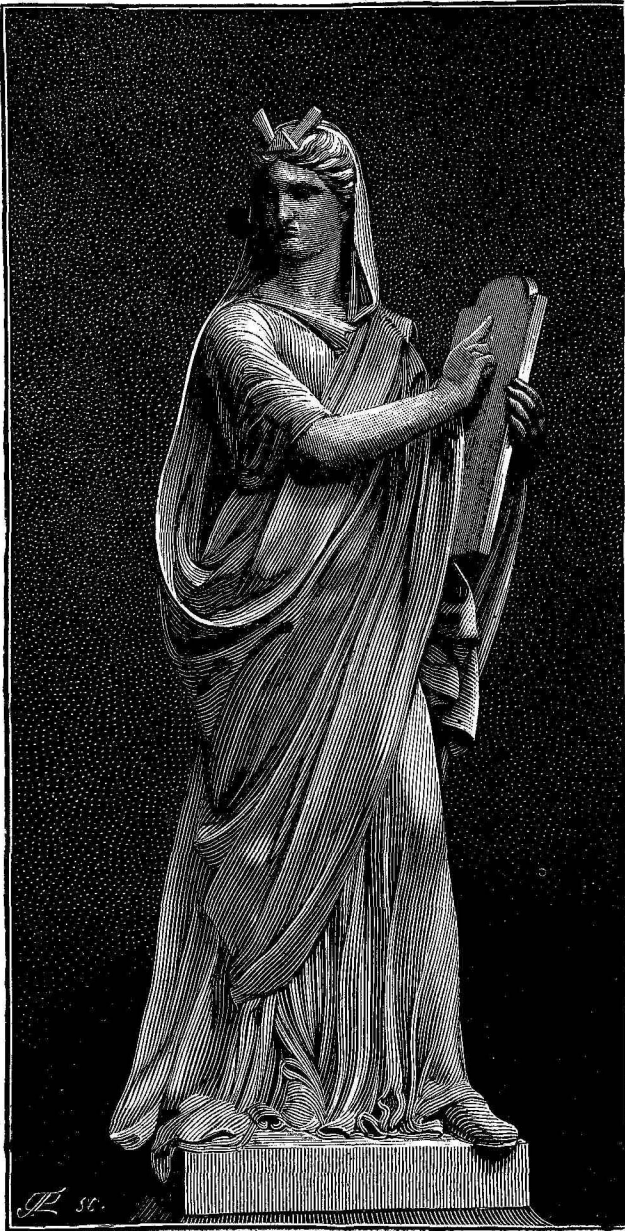
Εἰς τὴν γυναῖκα ταύτην ὅλοι οἱ θεοὶ ἔδωκαν ἐν δῶρον, ὅλα δὲ τὰ δῶρα κλείσαντες εἰς ἐν μικρὸν κιβώτιον τὸ ἔθεσαν εἰς τὰς χεῖράς της καὶ διέταξαν τὸν Ἑρμῆν νὰ παραλάβῃ τὴν γυναῖκα καὶ τὸ κιβώτιόν της καὶ νὰ δωρήσῃ ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ Διὸς εἰς τὸν Ἐπιμηθέα, τὸν ἀδελφόν τοῦ Προμηθέως, ὅστις κατὰ τὸν νοῦν δὲν ὠμοίαζεν, ὡς φαίνεται, ποσῶς τὸν ἀδελφόν του.

Ὁ Ἐπιμηθεὺς, παρὰ τὴν συμβουλήν τοῦ ἀδελφοῦ του νὰ μὴ δεχθῆ παρὰ τοῦ Διὸς δῶρον, δελεασθεὶς ὑπὸ τοῦ κάλλους τῆς Πανδώρας, διότι τοῦτο ἦτο τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς, τὴν ἐδέχθη.

Ὁ Προμηθεὺς, φοβούμενος δόλον τινὰ ἐκ μέρους τοῦ Διὸς, διότι κατὰ τὰς παραστάσεις τῶν ποιητῶν, ὁ πατὴρ οὗτος τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν ἦτο ἕξοχος πανουργός, συνεδούλευσε τὴν νόμφην τοῦ Πανδώραν νὰ μὴ ἀνοίξῃ τὸ κουτίον, τὸ ὁποῖον τῇ ἐχάρισεν ὁ Ζεὺς.

Ἄλλ' ἡ γυναικεία περιέργεια ὑπερίσχυσε τῆς κα-

λῆς συμβουλῆς τοῦ Προμηθέως καὶ ἡ κυρὰ Πανδώρα ἤνοιξε τὸ κατηραμένον ἐκεῖνο κουτίον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πρὸς τὸ κάτω μὲν μέρος εἶχον θέσει ὅλα τὰ κακὰ, ἄνω δὲ τούτων τὰ καλὰ.

Η ΕΛΠΙΣ.

(Ληφθεῖσα ἐκ τοῦ Ἀττικῆ Μουσείου φιλοφροσῆν τοῦ Συντάκτου)

Μόλις ἠνοιχθῆ τὸ κουτίον καὶ τὰ καλὰ ἤρχισαν ἀνά ἐν νὰ ἐξέρχωνται ἐν εἴδει πτηνῶν. Ἡ Πανδώρα, εἰς τὴν θέαν τούτων ἐξιπάσθη καὶ ἐκαλίσθη, διαρκούσης δὲ τῆς παραζάλης της τὰ καλὰ ἐπέταξαν! Ὅταν δὲ ἐκεῖνη ἐστοχάσθη νὰ τὸ κλείσῃ καὶ τὸ ἐκλείσει, δὲν ἔμειναν ἐντὸς αὐτοῦ εἰμὴ τὰ κακὰ καὶ ἐκ τῶν καλῶν μόνον ἡ ἐλπίς.

Τοιαύτη ἡ μυθολογία τῆς Πανδώρας καὶ τοῦ κουτίου της, εὐκόλως δ' εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς διακρίνει ὁ ἀναγνώστης τῆς Ἀγίας Γραφῆς τὴν Εὐάν καὶ τὸ ἔργον τῆς παρακοῆς αὐτῆς ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς Ἐδέμ.

Καὶ τῷ ὄντι ἐξ ὅλων τῶν καλῶν, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ Πλάσης ἡμῶν ἐπροίκισε τὸν ἄνθρωπον, μετὰ τὴν παρακοὴν δὲν τῷ ἀπέμεινεν εἰμὴ μόνη ἡ ἐλπίς. Αὕτη τὸν συνοδεύει ἀπὸ τῆς κούνιας μέχρι τοῦ τοῦ τάφου, παρακολουθοῦσα καὶ ἐπιτηρῶσα καὶ ἐμπνεύουσα θάρρος εἰς ὅλας τὰς περιπετείας τῆς ζωῆς του, ἐδῆς δ' ἀφοῦ ἀπολέσῃ

αὐτὴν καταφεύγει εἰς τὴν αὐτοχειρίαν. Εἰς τὸν χριστιανισμόν ἡ ἐλπίς εἶναι μία τῶν τριῶν χαριτῶν, τὰς ὁποίας ὁ Οὐράνιος ἡμῶν Πατὴρ χαρίζει εἰς τοὺς ἀληθεῖς χριστιανοὺς, λέγεται δ' ὅτι ἡ ἐλπίς δὲν καταισχύνει, διότι στηρίζεται εἰς τὸν Χριστὸν, ὁ-

στις ἐγγέει τὴν ἀγάπην εἰς τὴν ψυχὴν καὶ οὕτω καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον εὐτυχῆ.

ΠΕΡΙ ΑἰΘΙΟΠΙΑΣ.

Ἐκ τῆς Περιηγήσεως τοῦ Ἑλλήνος Προξένου
κ. Δ. Μητσάκη τὸ 1879.

(Συνέχεια. ἰδὲ προηγ. ἀριθ.)

Ἡ Ἐκκλησία διοικεῖται ὑφ' ἐνὸς Μητροπολίτου Κόπτου, ἐδρεύοντος ὅπου καὶ ὁ βασιλεὺς, ὅστις καλεῖται Ἀθουῶν (πατὴρ ἡμῶν) καὶ διορίζεται ὑπὸ τοῦ ἐν Καίρῳ πατριάρχου τῶν Κοπτῶν. Οὐδεὶς ἄλλος Μητροπολίτης ἢ ἐπίσκοπος ὑπάρχει ἐν Αἰθιοπία, διὸ καὶ ὁ κληρὸς εἶναι ἀμαθέστατος καὶ εἰς ἄκρον ἀπαίδευτος. Ἀπαξ μόνον ὑπῆρξε Μητροπολίτης Αἰθίοψ, ὁ ἅγιος Γαϊκλαϊμανότ, ὅστις θεωρεῖται ὑπὸ τῶν Αἰθιόπων ὡς ὁ μόνος αὐτῶν ἅγιος. Οὗτος δὲ κατέλειπεν ἀφορισμὸν ἀπαγορεύοντα τὴν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν θρόνον ἀνάρρησιν Αἰθίοπος καὶ διατάσσοντα, ὅπως μὴ προχειρίζεται ἄλλος ἢ λευκός· χάριν δὲ τῆς ἰδίας αὐτοῦ μνήμης Αἰθίοψ νὰ λαμβάνη μόνον τὸν τίτλον τὸν Ἑτσεγιέ, ὅστις ἔρχεται μετὰ τὸν τοῦ Μητροπολίτου. Εἶναι δὲ ὁ Ἑτσεγιέ εἶδος βασιλικῆς ἐπιτρόπου τῆς Ἐκκλησίας, διευθύνωντος πάσας τὰς πολιτικὰς αὐτῆς ὑποθέσεις καὶ διακρίνωντος τὰς περὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων διαφορὰς. Πρῶτον τιμητικὸν τίτλον μετὰ τὸν βασιλέα ἔχει ὁ Μητροπολίτης, ὅστις ἔπεται αὐτῷ, εἶτα δὲ ὁ Ἑτσεγιέ. Μόνοι οὗτοι κέκτληται τὸ δικαίωμα τοῦ ἱππεύειν ἡμίονον μετ' ἐφιππίων ὁμοίων πρὸς τὰ τοῦ βασιλέως, καὶ νὰ κρατῶσιν ἀλεξήλιον μεταξωτῶν, χρώματος ἰώδους, ἐνῷ ὁ βασιλεὺς κρατεῖ ἐρυθρὸν καὶ μεγαλειότερον. Οὐδεὶς ἕτερος, ἔστω καὶ Ῥὰς (στρατάρχης), δύναται νὰ φέρῃ ἀλεξήλιον τῶν αὐτῶν χρωμάτων. Ἐν Αἰθιοπία ὁ κρατῶν ἀλεξήλιον Εὐρωπαῖος εἶναι μέγας καὶ εὐγενής, δι' ὃ καὶ κατὰ τὰς ὁδοιπορίας μου εὗρισκε τὸν διάβολόν του τὸ ἀτυχεῖς ἀλεξήλιόν μου, ὅπερ οἱ ὑπηρεταί μου μοι ἐπέταττον νὰ κρατῶ, ἐνῷ ἐγὼ δὲν ἠδυνάμην νὰ τὸ βλέπω ἀπὸ τὸ βούτυρον, ὅπερ ἔφερον ἀπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν!

Αἱ ἐκκλησίαι εἶναι ἄσυλα, ἅτινα ὑδδεις δύναται νὰ παραβιάσῃ. Ὁ μεγαλειότερος κακοῦργος, ἐὰν προφθάσῃ καὶ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ναόν, εἶναι σχεδὸν ἀσφαλής· ἡ στρατιωτικὴ καὶ πολιτικὴ ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ εἰσέλθουν καὶ τὸν συλλάβουν. Μόνον οἱ ἱερεῖς, ἂν κρίνωσι καλὸν, τὸν παραδίδουσιν, ἄλλως ἀδύνατον. Εἰς τὰς εἰσόδους τῶν περιβόλων τῶν ἐκκλησιῶν ὑπάρχει οἰκίσκος μετὰ χθαμαλῶν θυρῶν, εἰς ὃν διαμένουσιν οἱ ἀνάπηροι καὶ ἐνδεεῖς ἀσθενεῖς, οἵτινες προξενοῦσι τὸν οἶκτον καὶ τὴν ἀηδίαν. Διάτρουσι μονὰς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, αἵτινες συντηροῦνται διὰ τῶν κτημάτων, δι' ὧν εἶναι προκοδο-

τημέναι, ὅπως καὶ αἱ ἐκκλησίαι, ἐκ τῶν κτημάτων τῶν ὁπίων συντηροῦνται οἱ ἱερεῖς καὶ διάκονοι. Εἰς τὰς ἐκκλησίας ὑπάρχουσι θησαυροφυλάκια, ἅτινα εἶνε καὶ βιβλιοθήκαι, ἔχουσαι διευθυντὴν κρατοῦντα τακτικὸν κατὰλογον τῶν ἐν τῷ θησαυροφυλακίῳ. Οἱ ἱερεῖς τοῦ ναοῦ ἔδδεν ἄλλο διακριτικὸν σημεῖον φέρουσιν, ἔκτος μόνον ὅτι κρατοῦσιν εἰς χεῖρας σταυρὸν ἐξ ἀργύρου, χαλκοῦ ἢ σιδήρου. Εἶναι ἐνδεδυμένοι ὡς ὅλοι οἱ Αἰθίοπες μετὰ τὴν ἐθνικὴν των χλαμύδα, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς ἔχουσι κεφαλὸδεσμον μέγαν ἐκ λεπτῆς βαμβακερᾶς λευκῆς μουσελίνης. Ἱερουργοῦντες φοροῦσι φελόνιον μεταξωτῶν καὶ χρυσοῦφαντον, ὅμοιον σχεδὸν πρὸς τὸ τῶν ἡμετέρων, ἐν εἶδει *πουρνούζιου*, ἀνευ *πετραχηλίου*, εἶναι δὲ ἀνυπόδητοι καὶ κρατοῦσι πάντοτε τὸν σταυρὸν εἰς τὰς χεῖρας. Οἱ Αἰθίοπες φέρουσι πάντοτε περὶ τὸν τράχηλον *σειρίτιον* μεταξωτῶν χρώματος κυανοῦ βλαθῆος ὡς σημεῖον ὅτι εἶναι Χριστιανοί, ἐνῷ οἱ Μωαμεθανοὶ ἔφερον κομβολόγιον πρὸς διάκρισιν καὶ ἐντὸς δερματίνης μικρᾶς θήκης (χαμαῖλι) ἐγγραφὴν ἐπὶ μεμβράνης ὡς φυλακτήριον κατὰ τῶν ἀσθενειῶν καὶ τῆς βασιανίας. Ἐν Αἰθιοπία μέχρι τοῦ παρελθόντος ἔτους ὑπῆρχον περὶ τὰς 160 χιλιάδας Αἰθίοπες ἰθαγενεῖς Μωαμεθανοί, ἀλλ' ὁ αὐτοκράτωρ Ἰωάννης ἐξέδωκε διάταγμα, δι' οὗ τοῖς ἐγνωστοποίησεν ὅτι, ἐὰν ἐπιθυμῶσι ν' ἀπολαύσιν τῶν προνομίων ἐλευθέρων πολιτῶν, πρέπει ν' ἀσπασθῶσι τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τοῦ ἔθνους, ἄλλως τοῖς δίδει προθεσίαν δύο ἐτῶν, ὅπως ἐγκαταλείψωσι τὸ αἰθιοπικὸν ἔδαφος. Μετὰ παρέλευσιν ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διατάγματος ἤρχισαν ὅλοι νὰ προσέρχωνται εἰς τὸν Χριστιανισμὸν καὶ ἐντὸς τῶν μηνῶν Αὐγούστου, Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου ἠσπάσθησαν πάντες αὐτὸν· ἐκ δὲ τῶν προδρόμων οἱ παρουσιασθέντες πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἔτυχον τιμῶν καὶ δώρων, ἐνῷ πρὶν ἐθεωροῦντο ὡς δοῦλοι καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ καταλάβωσι δημοσίας θέσεις στεροῦμενοι τῆς τιμῆς τοῦ στρατεύεσθαι. Εἰσὶ δὲ ἐν Ἀβυσσινίᾳ περὶ τὸν Γόνδρ καὶ τὴν λίμνην Τσάναν ὡσεὶ 22 χιλιάδες Ἰουδαῖων, οἵτινες εἰσὶ κτίσται καὶ ἐυλοργοί. Ἐπίσης παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Νεῖλου ἐπὶ τῆς λίμνης Τσάνας κατοικοῦσι περὶ τοὺς 1500 Ὀϊτά, οἵτινες ζῶσιν ἐκ τῆς θήρας τῶν ἵπποποτάμων καὶ οἵτινες βαθμηδὸν ἐκλειπούσιν. (ἀκολουθεῖ.)

Η ΑΛΚΥΩΝ.

Ἰπὸ θόλον ἐρήμου σπηλαίου
Καὶ πλησίον μακρᾶς παραλίας,
Ἦν τὸ κῆμα τερπνόν τοῦ Αἰγαίου
Περιβρέχει ἐν ὥρᾳ εὐδίας,